



8.2.2010

B7-0064/2010 }
B7-0066/2010 }
B7-0070/2010 }
B7-0077/2010 }
B7-0083/2010 }
B7-0085/2010 } RC1

RESOLUTSIOONI ÜHISETTEPANEK

Esitatud vastavalt kodukorra artikli 110 lõikele 4,

asendades järgmiste fraktsioonide esitatud resolutsiooni ettepanekuid:

PPE (B7-0064/2010)

ALDE (B7-0066/2010)

ECR (B7-0070/2010)

Verts/ALE (B7-0077/2010)

S&D (B7-0083/2010)

GUE/NGL (B7-0085/2010)

Kopenhaageni kliimamuutuste konverentsi (COP15) tulemused

Corien Wortmann-Kool, Karl-Heinz Florenz, Richard Seeber, Peter Liese, Pilar del Castillo Vera, Romana Jordan Cizelj, Mario Mauro, Maria Da Graça Carvalho, Sirpa Pietikäinen, Theodoros Skylakakis

fraktsiooni PPE nimel

Marita Ulvskog, Jo Leinen, Linda McAvan, Dan Jørgensen, Andres Perello Rodriguez, Åsa Westlund, Kriton Arsenis, Judith A. Merkies

fraktsiooni S&D nimel

Corinne Lepage, Lena Ek, Chris Davies, Fiona Hall, Gerben-Jan Gerbrandy
fraktsiooni ALDE nimel

RC\804555ET.doc

PE432.913v01-00}
PE432.916v01-00}
PE432.922v01-00}
PE432.930v01-00}
PE432.936v01-00}
PE432.938v01-00} RC1

Rebecca Harms, Satu Hassi, Bas Eickhout, Yannick Jadot
fraktsiooni Verts/ALE nimel
Martin Callanan
fraktsiooni ECR nimel
Kartika Tamara Liotard, Bairbre de Brún, Marisa Matias
fraktsiooni GUE/NGL nimel

RC\804555ET.doc

PE432.913v01-00}
PE432.916v01-00}
PE432.922v01-00}
PE432.930v01-00}
PE432.936v01-00}
PE432.938v01-00} RC1

ET

Euroopa Parlamendi resolutsioon Kopenhaageni kliimamuutuste konverentsi (COP15) tulemuste kohta

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni (UNFCCC) ja selle Kyoto protokollid;
 - võttes arvesse Bali tegevuskava (otsus 1/COP13);
 - võttes arvesse Taanis Kopenhaagenis 7.–18. detsembril 2009. aastal toimunud ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni osaliste 15. konverentsi (COP15) ja Kyoto protokollid osaliste koosolekuna toimivat konventsiooniosaliste 5. konverentsi (COP/MOP5) ning Kopenhaageni kokkulepet;
 - võttes arvesse 17. detsembril 2008. aastal vastu võetud ELi kliimamuutuste paketti;
 - võttes arvesse oma varasemaid kliimamuutusega seotud resolutsioone, eelkõige 25. novembri 2009. aasta resolutsiooni ELi strateegia kohta Kopenhaageni kliimamuutuste konverentsil (COP15);
 - võttes arvesse järgmist konverentsi (COP16), mis toimub Mehhikos;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 4,
- A. arvestades, et läbirääkimised rahvusvahelise ulatusliku kliimamuutuste kokkuleppe üle 2012. aasta järgseks ajavahemikuks, mis pidi sõlmitama Kopenhaagenis 2009. aasta detsembris, lõppesid pettumust tekitava kokkuleppega, mille ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni osaliste konverents võttis lihtsalt teadmiseks;
- B. arvestades, et nimetatud kokkulepe ei ole õiguslikult siduv, ei sisalda mingeid heitkoguste vähendamise eesmärke ega isegi mingit konkreetset kohustust õiguslikult siduva lepingu sõlmimiseks 2010. aastal;
- C. arvestades, et kokkuleppes tunnistatakse vajadust piirata ülemaailmselt temperatuuritõusu 2°Cga ning räägitakse võimaluste otsimisest, kuidas ülemaailmne temperatuur ei tõuseks üle 1,5°C;
- D. arvestades, et EL ei suutnud võtta kliimamuutuse vastu võitlemisel juhtrolli ega osalenud isegi USA, Hiina, India, Brasiilia ja Lõuna-Aafrika läbirääkimistel kokkuleppe lõppvariandi üle;
- E. arvestades, et valitsustevahelise kliimamuutuste ekspertrühma neljanda hindamisaruande ning üha lisanduva teadusliku tõendusmaterjali põhjal tuleb selleks, et ülemaailmne temperatuuritõus jääks alla 2°C, maailmas heitkoguseid oluliselt vähendada;

- F. arvestades, et paljud arenenud riigid ja arenguriigid ei toetanud uue rahvusvahelise kliimakaitseraamistiku koostamist ja rakendamist;
- G. arvestades, et EL ei tohiks lubada kliimamuutuse meetmete vallas võetud kohustustes järeleandmisi, isegi kui mõned meie peamised läbirääkimispartnerid näitavad jätkuvalt üles soovimatust või suutmatust piirata oma heitkoguseid,
1. tunneb kahetsust COP15-l saavutatud kokkuleppe nõrkuse pärast, kuna see ei too lähemale põhjalikku ülemaailmset kokkulepet 2012. aasta järgseks ajavahemikuks ning selles ei seata ülemaailmseid pikaajalisi või keskmise tähtajaga vähendamise eesmärgi ega märgita, millal tuleks saavutada heitkoguste maksimum; lisaks võtab teadmiseks üldsuse pettumuse selle üle, et Kopenhaagenis ei suudetud jõuda sisulisele kokkuleppele;
 2. on seisukohal, et viivitus rahvusvahelise kokkuleppeni jõudmisel ei ole õigustus lükata edasi järgnevat ELi poliitikat, et saavutada vähendamine, mille vajalikkust tõendavad teadusuuringud; kinnitab meie juba õiguslikult siduvat kohustust vähendada 2020. aastaks heitkoguseid 20% võrra ja meie soovi liikuda edasi 30% vähendamise suunas; märgib ühtlasi, et ELis tehtud algatused keskkonnasäästliku majanduse, energiajulgeoleku ja energiasõltuvuse vähendamise toetamiseks ja edendamiseks muudavad 30%-lise vähendamise kohustuse täitmise üha lihtsamaks;
 3. avaldab pettumust liikmesriikide ühtsuse puudumise ja COP15 eesistujate käitumise üle lõppläbirääkimistel; seetõttu nõuab tungivalt, et EL esineks rahvusvahelistel kliimakõnelustel ühehäälselt, et säilitada juhtrolli läbirääkimistel põhjaliku ja siduva kokkuleppe sõlmimiseks 2012. aasta järgseks ajavahemikuks, mis oleks kooskõlas uusimate teadustulemuste ja COP16 konverentsiks seatava 2°C eesmärgiga;
 4. tunneb ka kahetsust, et EL ei suutnud arengumaadele kliimamuutuse vastase võitluse jaoks antavate rahvusvaheliste avalike vahenditega seotud varasemate konkreetsete kohustuste abil tekitada usku läbirääkimistesse, et ajutistes töörühmades suuremat edu saavutada;
 5. toonitab uue nn kliimadiplomaatia loomise vajadust; seetõttu palub ELi kõrgel esindajal ja kliimameetmete eest vastutaval volinikul kasutada sellist strateegiat, eeskätt eesrindlikumate arengumaade suhtes; nõuab tungivalt, et EL lepiks kokku „Mehhiko tegevuskava“ osas, mis sidusama kliimakaitse välisstrateegia loomiseks sisaldab arutelu kliimapoliitika üle kõigi strateegiliste partnerluste ning kahe- ja mitmepoolsete koostöölepingute puhul; palub ELil ja selle liikmesriikidel luua „Vastutustunde Liit“, mis on avatud kõigile riikidele, kes peavad kliimamuutust suureks ohuks inimkonnale ja on valmis globaalse soojenemise peatamiseks tegutsema;
 6. on seisukohal, et sellised foorumid nagu G20 või tähtsamate majandusriikide foorum, kus osalevad suuremad süsinikutekitajad, võivad aidata saavutada ametlikel läbirääkimistel üksmeelt, kuid neil saab olla vaid abistav roll, kuna nende tulemuseks ei ole siduvad kohustused;
 7. võtab teadmiseks arenenud riikide kohustuse eraldada 100 miljardit USD aastaks 2020 ning

RC\804555ET.doc

PE432.913v01-00}
 PE432.916v01-00}
 PE432.922v01-00}
 PE432.930v01-00}
 PE432.936v01-00}
 PE432.938v01-00} RC1

eraldada arengumaadele järgneva kolme aasta (2010–2012) jooksul 30 miljardit USD kliimamuutuse vastase võitluse toetamiseks ning nn rohelise kliimafondi moodustamiseks, millest toetatakse raadamise ja metsade seisundi halvenemisega seotud projekte arengumaades;

8. rõhutab vajadust eraldada kiirkorras arengumaade toetamiseks ELi liikmesriikide lubatud 7,2 miljardit eurot lisaks ja täiendavalt ametliku arenguabi eelarvele, mis kooskõlastatakse ELi tasandil ja tehakse kättesaadavaks võimalikult kiiresti ning kindlasti enne 2010. aasta juunis Bonnis toimuvat kohtumist; peab seda keskseks teguriks eduka Mehhiko kohtumise jaoks usaldusliku õhkkonna loomisel; lisaks palub komisjonilt enne nimetatud Bonni kohtumist aruannet lubatud kiire rahastamise kasutamise kohta ning ka selle kohta, et see lisandub ametlikule arenguabile;
9. rõhutab, et eelseisval ELi eelarve läbivaatamisel tuleb keskenduda piisavate vahendite eraldamisele kliimamuutuse eest kaitsmise ja sellega kohanemise meetmete jaoks nii ELis kui ka arengumaades; lisaks märgib, et läbivaatamisel tuleks kaaluda uute ja uuenduslike finantsmehhanismide kasutuselevõtmist rahvusvaheliste kliimameetmete toetamiseks;
10. märgib, et kokkuleppes jõuti üksmeelele selles, et kasutada arengumaades võetavate leevendusmeetmete mõõtmise, vastava aruandluse ja kontrolli jaoks riiklikke teatise, mida rahvusvahelisel tasandil arutatakse ja analüüsitakse selgelt määratletud suuniste alusel, mis praegu on veel määratlemata, kuid mis peavad tagama riikide suveräänsuse austamise;
11. nõustub mehhanismi loomisega, mille abil vähendada raadamisest ja metsade seisundi halvenemisest tulenevaid heitkoguseid ja tugevdada metsade kasvuhoonegaaside sidumise võimet, ning tehnoloogiamehhanismi loomisega tehnoloogilise arengu ja tehnosiirde kiirendamiseks, ning tervitab viidet turgude osale leevendamismeetmete kulutasuvuse parandamisel; märgib ka, et selliste mehhanismide tulemuslikuks rakendamiseks on vaja kokkulepet ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni raames;
12. rõhutab, et igas tulevases kavas, mis käsitleb raadamisest ja metsade seisundi halvenemisest tingitud heitkoguste vähendamist (REDD), tuleb austada põlisrahvaste ja kohalike kogukondade õigusi, sealhulgas nende õigust kollektiivsele omandile ja autonoomsetele põlisterritooriumidele, ning tagada nende täielik ja tulemuslik osalemine, sealhulgas riiklike REDDi kavade väljatöötamisel ja rakendamisel ning rahaliste vahendite eraldamisel ja jaotamisel;
13. nõuab, et I lisa heitkoguste vähendamise eesmärkide ökoloogiline tulemuslikkus oleks põhimõtteks, mis suunab ELi lähenemist rahvusvahelistele raamatupidamiseskirjadele metsamajanduse ning maakasutuse, maakasutuse muutuste ja metsanduse (LULUCF) valdkonnas, samuti paindlikele mehhanismidele ning Kyoto protokollis esimese kohustusperioodi ajal võetud eesmärgi ületanud tulemuste arvestamisele 2012. aasta järgsete eesmärkide täitmisel;
14. kahetseb edu puudumist lennunduse ja merenduse ülemaailmsete heitkoguste küsimuses; kutsub ELi üles tagama lennunduse kogu kliimamõju arvessevõtmist ning tulevases kokkuleppes lennundus- ja merendussektori heitkoguste vähendamise eesmärkide

RC\804555ET.doc

PE432.913v01-00}

PE432.916v01-00}

PE432.922v01-00}

PE432.930v01-00}

PE432.936v01-00}

PE432.938v01-00} RC1

võrdsustamist teiste valdkondade eesmärkidega;

15. kahetseb, et USA ja Hiina ei olnud sisepoliitilistel põhjustel valmis nõustuma ambitsioonikama kokkuleppega; usub, et Euroopa Liidul, USAI ja Hiinal on siduva rahvusvahelise kokkuleppe tagamisel keskne tähtsus; seetõttu nõuab tungivalt, et USA, Hiina ja ka teised rahvusvahelised partnerid võtaksid endale rahvusvahelises kliimakaitse süsteemis lisakohustusi, et jätkata arutelusid ja jõuda ambitsioonika ning õiguslikult siduva rahvusvahelise lepingu sõlmimiseni, mis oleks kooskõlas viimaste teadussaavutuste ja 2°C eesmärgiga;
16. juhib tähelepanu üldsuse üha suurenevale teadlikkusele kliimamuutuste mõjust arengumaades, kuid ka sellistes kiiresti areneva majandusega riikides nagu Hiina; nõuab tihedamat dialoogi eelkõige vähim arenenud maade, Väikeste Saareriikide Liidu (AOSIS) ja Aafrikaga küsimuses, kuidas jõuda rahvusvahelise siduva kliimamuutuse kokkuleppeni, et vähendada kliimamuutuse mõju ja ettenähtavaid tagajärgi nende piirkondade rahvastikule, rahvatervisele, rände ja majandusele;
17. peab ELi tööstuse konkurentsivõime seisukohalt oluliseks, et ka ELi mittekuuluvad tööstusriigid nõustuksid tegema võrreldavaid pingutusi ning kiiresti areneva majandusega riigid ja arengumaad võtaksid endale mõistlikud heitkoguste piiramise kohustused; tuletab meelde, et vähendamiskohustused peavad olema mõõdetavad, kontrollitavad ja aruandlusega hõlmatud, ning sellega seoses tervitab mõningate arengumaade lubadust esitada oma heitkoguste piiramise meetmete kohta riiklikud aruanded;
18. rõhutab, et tulevase kliimapolitiika väljakutsed seisnevad lisaks CO₂ heitkoguste piiramisele ka loodusvarade säästvas ja tõhusamas kasutamises;
19. kinnitab taas oma toetust ÜRO reformiprotsessile ja märgib, et Kopenhaageni kliimakonverentsi tulemused on järjekordne kinnitus sellele, et Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni töömeetodid tuleb kiiresti läbi vaadata;
20. nõuab Mehhikos toimuvalt COP16 konverentsilt suuremat läbipaistvust ja kodanikuühiskonna kaasamist;
21. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele ning ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni sekretariaadile palvega saata see kõigile lepinguosalistele, kes ei ole ELi liikmed.